

1869

IB 5453

(BI 2694)

2miz.

AEK

BB

TENN

KNE/EIE.

EBE

H.-II. 1869. 282

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

2577-610 -

ΛΟΓΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΑΡΤΙΣΥΣΤΑΤΩ

ΕΝ ΑΒΡΑΜΙΩ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΩ

Τῆν 28 Σεπτεμβρίου 1869 κατὰ τὴν ἐραρξιν αὐτοῦ

παρὰ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΡΑΙΛΑ ΑΡΜΕΝΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Οὐδένα λανθάνει, σεβαστὲ Κύριε Νομάρχα, Πανοσιώτατε Δέσποτα, ἔντιμς Κύριε Δήμαρχε, φίλοι συμπολίται, ὅτι τὸ φι-
λανθρωπικὸν Κατάστημα, οὗτινος σήμερον τελεῖται ἡ ἐγκαθί-
δρυσις, εἶναι ἐκ τῶν μᾶλλον εὐεργετικῶν καὶ ὀφελίμων — Τὸ
τρομερὸν θέαμα τῆς πενίας, τῆς γυμνότητος, τῆς ρυπαρίας, ἐν
ἐνὶ λόγῳ, ὁ ἐξευτελισμὸς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πλασθέντος κατ'εἰ-
κόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν τοῦ Ἱπερτάτου ὄντος, κατασπαράττει
πᾶσαν εὐαίσθητον καρδίαν. Ὡς ἐκ τούτου αἱ εὐνομούμεναι πο-
λιτεῖαι ἔσπευσαν νὰ θεραπεύσωσι τὴν γαγγραινώδη ταύτην πλη-
γὴν θεωρήσασαι καθήκον των ἀπαλλάξαι τοὺς μὲν ταλαιπωρου-
μένους ἐκ τῶν δεινῶν αὐτῶν, τὴν δὲ κοινωνίαν ἐκ τοῦ ἀπεχθοῦς
θεάματος τσοσούτων παθημάτων.

Ἀναμφιβόλως τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας οἴκοθεν
ἐξήρκει, ὅπως ὀδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν πολιτείαν εἰς ὑπε-
ρόγκους δαπάνας καὶ θυσίας διὰ τὴν συντήρησιν ἐγκαθιδρυμά-
των πρὸς περίθαλψιν τῆς πενίας, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕτερος
λόγος, λόγος ἰσχυρὸς, πηγάζων οὐχὶ πλέον ἐκ τοῦ αἰσθήματος,
οὐχὶ ἐκ τρυφερότητος καρδίας, καὶ τῆς φυσικῆς ἐκείνης ῥοπῆς
τοῦ ἐναρέτου ἀνδρὸς πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν, ὁ λόγος
οὗτος προέρχεται ἐκ τίνος, οὕτως εἰπεῖν, ἐγωϊστικῆς σκέψεως,
ὅτι τὸ εἶναι τὸν ἴδιον συμφέροντος, τῆς ἰδίας συντηρήσεως.

Καὶ Κύριοι, ὁτιοσδήποτε πλούτος, ὅποιαδήποτε ἐπιβροῇ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΡΕΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

καὶ ὑπερτάτη κοινωνικὴ θέσις, δύνανται, ὡς ἐκ τῶν μετατροπῶν τοῦ βίου, νὰ καταστραφῶσι, καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐκείνος, ὁστις γεννηθεὶς καὶ ζήσας ἐν μέσῳ τῆς εὐπορίας, τῶν τιμῶν, τῆς δόξης καὶ ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων μεγαλείων, δύνανται, λέγω, νὰ εὐρεθῆ εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ καταστήματος τούτου, εὐτυχῆς ἐὰν ἀπολαύσῃ τὸν ἄρτον καὶ τὴν κλίνην, τὰ προσφερόμενα παρὰ τῆς δημοσίας ἐλεημοσύνης.

Λυποῦμαι, Κύριοι, ὅτι ἡ σειρά τῶν ἰδεῶν μὲ βιάζει νὰ ὑπενθυμίζω τὰ ἀπαίσιμα ταῦτα, ἀλλ' αὕτη εἶναι μία ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια, ἥτις πολλάκις ἐπραγματοποιήθη.

Ἐκτὸς τῶν δύο ἰσχυρῶν τούτων λόγων τῶν ἐπιβαλόντων τὴν σύστασιν τοῦ ἡμετέρου Καταστήματος, ὑπάρχει καὶ τρίτος ἐπίσης ἰσχυρὸς, ἐπίσης ἀπαραίτητος. Οὐχὶ πάντοτε ἡ ἔντιμος πενία, αἱ ἀτέλειαι, καὶ ἡ σωματικὴ ἀνικανότης, ρίπτουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐξευτελεστικὴν ἐκείνην κατάστασιν, ὥστε νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα πρὸς ἐλεημοσύνην, πολλάκις ἡ ἀσυνείδητος, ἡ κακοήθης, ἡ ἀργία, ἡ ἀσέλγεια, καὶ μυρία ἄλλα ἐλαττώματα, κρούπονται ὑπὸ τὰ κατακερματισμένα βράχια τῆς ἐπαιτείας· οὕτω πως τὰ πλέον τρομερὰ ἐγκλήματα ἔλαβον ἐνίοτε τὴν δέουσαν τιμωρίαν. Ἄρα συμφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ ἐγκαταλίπη τὰ ἔθλια ταῦτα ὄντα, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀπελπισίας δύνανται νὰ πράξωσι τὰ πλέον μεγάλα κακουργήματα; Ὀχι, ὄχι. Βλέπετε λοιπὸν, Κύριοι, ὅτι καὶ ὡς ἐκ τοῦ συμφέροντος τῆς ἀσφαλείας, ἀπαιτεῖται νὰ προβλέπη ἡ κοινωνία καὶ περὶ τῶν ἀποπλανημένων μελῶν τῆς.

Ἀληθῶς δύνανταί τις νὰ μοι εἴπῃ· ἐπὶ τίνι δικαιώματι συνηγορεῖς ὑπὲρ τῶν κακούργων; διατὶ οἱ τοσοῦτον διεφθαρμένοι καὶ κακοποιοὶ νὰ συμμερίζωνται τὸν ἄρτον τοῦ ἀτυχοῦς ἀλλ' ἐναρέτου ἀπόρου;— Ἀπαντῶ εὐθύς· ἡ δυστυχία ἔχει τὰ δικαιώματά της, προστακτικῶς ἐπιτάττει νὰ τὴν περιθάλπωμεν, δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἄλλων, δὲν πρόκειται νὰ κρίνωμεν ξένας πράξεις, πρόκειται μόνον νὰ εὐεργετῶμεν, αὐτὸν τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον ἐλεῆσαι. Ἡ ἐξάσκησης τοιαύτης ἀρετῆς ἔχει μεγάλην ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀμοιβήν, ὑψόνουσα τὸν διαπράττοντα τὴν εὐεργεσίαν εἰς ὑπεράνθρωπον θέσιν· καὶ καθὼς ὁ θεὸς ἐλεεῖ καὶ συγχωρεῖ τὰς ἀνθρώπινους ἀτελείας, οὕτω καὶ ἡμεῖς μιμούμενοι τὴν θεῖαν ἀγάπην καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆς πληροῦντες, δροίλομεν, προκειμένου περὶ ἐλεημοσύνης, νὰ παραβλέψωμεν καὶ αὐτὰς τὰς ἠθικὰς ἀσχημίας.

Διατρέξαντες ἤδη ἐπιτροχάδην τοὺς κυριωτέρους λόγους τοῦ δικαιολογούντος τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεκτάσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ἡμετέρου Καταστήματος, ἃς σκιαγραφῆσωμεν ἐν ὀλίγοις καὶ τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1837 ἐπὶ Προστασίας, τὸ πρῶτον ἐυστήθη Πτωχοκομεῖον ἐν Μανδουκίῳ δι' ἐράνου τῶν πολιτῶν ὁ ἔρανος οὗτος κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ὑπῆρχε γενναῖος, καὶ ἐξήρκει πρὸς συντήρησιν τοῦ καταστήματος, ἐπὶ τινα δὲ καιρὸν εἶχε παύσει ἐντελῶς ἡ ἐπαιτεία. Κατ' ὀλίγον ὁμοῦς ἐψυχράνθη ὁ ζήλος τῶν συνεισφορέων, ἴσως ἡλαττώθη συνάμα καὶ ἡ δροίλομένη ἐπαγρύπνησις παρὰ τῶν τότε Ἀρχῶν, καὶ ἡ ἐπαιτεία βαθμηδὸν ἤρχισε νὰ ἀναφάνηται. Ἐκτοτε τὸ Κατάστημα δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀρωγὴν τῶν ἰδιωτῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ προσδιωρίσῃ ἐκ διαλλειμάτων ἀδρὰ ποσὰ, ὅπως πάλιν διατηρηθῆ. Ἡ ἐπαιτεία ὁμοῦς οὐ μόνον δὲν ἔπαυσεν, ἀλλὰ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐξετάθη ἐνοχλοῦσα καὶ ἀσχημίζουσα τὴν πόλιν μας.

Ἀπὸ Μανδουκίου μετεκομίσθη τὸ Πτωχοκομεῖον εἰς Καστελλάνους κατὰ τὸ 1856. Ἡ μετάθεσις αὕτη ἔβλαψε καίρως, ἐνεκεν τῆς ἀποστάσεως, τὴν διαχείρησιν τοῦ Καταστήματος, ὁ δὲ ζήλος τῶν κατὰ καιροὺς διεπόντων ἐπιτροπῶν εὐρεν οὐχὶ ὀλίγα προσκόμματα, καὶ ἀπειραι χρηματικαὶ δαπάναι ἐγένοντο λόγῳ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπαγρυπνήσεως, καὶ οἱ ἔνδεεις δυσκόλως συγκατετίθεντο νὰ ἐγκαταλίπωσι τὴν πόλιν, ὅπου εἶχον τὰς ὀποσοῦν μικρὰς σχέσεις των.

Μ' ὅλα ταῦτα ἐπὶ τινα καιρὸν τὸ Κατάστημα ἐβάδιζεν ὀποσοῦν καλὰ, καὶ ὁ ἐπιούσιος ἄρτος οὐδέποτε ἐλείψεν εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ ἐνδικοιτωμένους ἀπόρους. Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Καταστήματος ἕως σήμερον εἰσῆλθον 733 ἔνδεεις, ἐξ ὧν 532 ἄνδρες καὶ 201 γυναῖκες. Ἀπεβίωσαν ἐν αὐτῷ 253, ἀνεχώρησαν δὲ ὑποθέτω οἰκειοθελῶς 396. Ὑπάρχουσι δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος 84, ἐξ ὧν ἄνδρες 60, γυναῖκες δὲ 24. Ὅταν ἡ παροῦσα ἐπιτροπὴ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καταστήματος εὐρεν ἐν αὐτῷ μόνον ἄτομα 31. Ἐκτοτε εἰσῆλθον μέχρι σήμερον 63, ἐξ αὐτῶν 2 ἀπεβίωσαν, 8 ἀνεχώρησαν μὲ ὑπόσχεσιν καὶ ἐγγύησιν ὅτι δὲν θέλουν περιφέρεισθαι ἐπαιτοῦντες, ὥστε μένουσιν ὡς εἴρηται 84. Δύνανται δὲ τὸ Κατάστημα ὡς σήμερον κατηρτίσθαι νὰ προσφέρῃ ἄσυλον εἰς 116 ἔνδεεις. Τὰς

ἐνδεείων καταγραφῶν τοῦ Καταστήματος, δὲν δύναται ἀποδοῦναι ἐπιτελῆ ἀκριβείαν αὐτῶν.
ΙΑΚΩΒΑ ΕΛΕΙΟΦ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Πρὸ μικροῦ ἀνήγγειλον ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου, ἤθελον μάλιστα ἀναφέρει τὰ ὀνόματα ἐντίμων καὶ φιλανθρώπων πινῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ἀναδεχθέντων τὴν ἐντολὴν ταύτην μετ' ἐπιτυχίας καὶ δραστηριότητος, ἀλλ' ὑμεῖς ἐθυμείσθαι αὐτοὺς, ὥστε τὸ θεωρῶ περιττόν. — Δὲν δύναμαι ὁμῶς κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην περίστασιν ν' ἀποσιωπήσω τὸν μεταξὺ πάντων διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ὄντος χριστιανικοῦ ζήλου διακρινόμενον Λατινεπίσκοπον ἀείμνηστον Ριβέλλην, τὸν ὁποῖον οἱ πλείστοι ἡμῶν ἐγνωρίσαμεν καὶ ἀγαπήσαμεν διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον ἅπανα ἡ πόλις ἡμῶν ἄνευ διακρίσεως θρησκευματος ἐθρήνησε ἐγκαρδίως.

Τὸ Κατάστημα εἰς Καστελάνους ἤρχισεν ὁμῶς βαθμηδὸν νὰ ἐκπίπτῃ διὰ τοὺς ῥηθέντας λόγους, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς αὐτοῦ ὑπάρξεώς του εἶχε περιέλθει εἰς θέσιν οὐχὶ εὐάρεστον. Ἀναντιβρήτως ἡ μεταβατικὴ κατάστασις τῶν τελευταίων ἐτῶν, αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ δημοτικοῦ πλοῦτου, αἱ κυρίως προελθοῦσαι ἐκ τῶν προσφάτων ἐθνικῶν συμφορῶν, ἡ πρόσκαιρος διοργάνωσις τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων προσόδων τῆς νήσου, ὅλα ταῦτα συνέτεινον εἰς τὸ δυσάρεστον τοῦτο ἀποτέλεσμα. Ἀλλ' ἤλθε τέλος πάντων ἡ στιγμή τῆς ἐπανορθώσεως. Μόλις δὲ ἔπαυσαν αἱ χρηματικαὶ θυσίαι, ὅσαι ἀδελφικὸν καθήκον ἐπέβαλεν τοῖς πάσιν ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων προσφύγων τῆς πολυπαθοῦς καὶ μεγαλομάρτυρος Νήσου, πάραυτα ὁ παντὸς ἐπαίνου ἄξιος ἡμέτερος Νομάρχης, τῇ ἐγκαρδίῳ καὶ σταθερᾷ συμπράξει τῶν μελῶν τῆς παρούσης διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὥπως τὸ ἡμέτερον Κατάστημα μετακομιζόμενον πλησίον τῆς πόλεως εἰς ὑγιεινοτάτην καὶ τερπνοτάτην θέσιν, ἀπολαύσῃ τῶν ἀναγκαίων προσόδων, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐνδιατώμενοι ἔχουσιν ἀφθονον τὴν τροφὴν, πλήρη καθάριον τὸν ἱματισμὸν καὶ εὐρύχωρον τὴν κατοικίαν, ἐνὶ λόγῳ ν' ἀπολαμβάνωσιν ἐφικτὴν εὐζωίαν. Ὅθεν πανδήμως καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν περιστοιχοῦντων ἡμᾶς ἀπόρων προσφέρω σήμερον τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης ἰδίως πρὸς τὸν ἡμέτερον Νομάρχην, συνάμα δὲ καὶ τῆς λύπης, ἣν ἐγκαταλείπει εἰς πάντας ἡμᾶς ἡ ἐντὸς ὀλίγου ἀναχώρησις του — Ναι, ἔντιμε Κύριε ἀπέργεσθε εὐεργετῶν, αἱ δὲ εὐχαί πᾶν πτωχῶν θέλουσιν ἀκολουθήσει Ἰσθμῶν παντοῦ, ὅπου ἂν πορευθῆτε. Τρέφω δὲ τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι, καὶ τοι μακαρὰν, δὲν θέλετε ἐγκαταλείψει ἡμᾶς, ἀλλὰ διὰ τῆς ἡμετέρας ἀρωγῆς

καὶ χάριν τῆς δεδοκιμασμένης πρὸς τὸ εὐεργετεῖν προαιρέσεως τῶν σεβαστῶν Κυριῶν, τὸ ἔργον τοῦτο τῶν χειρῶν σας θέλει ἀπολαμβάνει ἀείποτε προστασίαν.

Προκειμένου περὶ εὐγνωμοσύνης, ὀφείλω ν' ἀναφέρω τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅσοι γενναίως ἐδωρήσαντο τῷ φιλανθρωπικῷ τούτῳ Καταστήματι.

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως ἀναγγέλλω πρῶτον τὸ τοῦ δημοφιλοῦς ἡμετέρου Ἀνακτος καὶ τῆς Χαριτοβρότου ἡμετέρας Ἀνάσσης. Τὸ Βασιλικὸν ζεῦγος προσέφερεν ἐπανελλημένας δωρεάς. Λυποῦμαι δὲ τὰ μέγιστα ὅτι τὸ Κατάστημα τοῦτο δὲν ἐδυνήθη νὰ τελειοποιηθῇ, διαρκούσης τῆς ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρίδι διαμονῆς τῶν Α. Α. Μ. Μ., καὶ οὕτω γερούμεθα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ἐνθάδε Βασιλικῆς παρουσίας, τιμῆς τῆς ὁποίας εὐελπίζομαι ὅτι ἠθέλομεν ἀξιωθῆ.

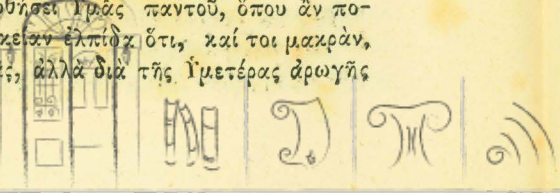
Ὁ πλοίαρχος Κύριος Σάνδερς καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Βασιλικῆς Βρετανικῆς κανονοφόρου «Trinculo» κινούμενοι ἐξ αἰσθήματος φιλανθρωπίας ἔδωκαν ἀγγλικὴν παράστασιν ἐν τῷ ἡμέτερῳ θεάτρῳ πρὸς ὀφέλειαν τοῦ Καταστήματος. Ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις εἶναι ἄξια παντὸς ἐπαίνου.

Γενναίαν προσέφερε φιλοδωρίαν καὶ ἡ φιλογενεστάτη καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἐθνικοῖς εὐεργετήμασι διακριθεῖσα σεβαστὴ Κυρία Ἀναστασία Λαμπρινίδου, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας θέλει μένει πάντοτε ἐγκεχραγμένον εἰς τὰς καρδίας τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τὴν συμπάθειαν αὐτῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, καὶ δι' ὅσας εὐεργεσίας παρέσχεν εἰς τοὺς ἐνδείεις.

Ἡ πρῶτη ἐν τῷ παλαιῷ φρουρίῳ ἐπιτροπὴ τῶν Κρητῶν εὐεργέτησε καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς τὸ ἡμέτερον Κατάστημα κατέβαλε δὲ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ τοι μὴ ἐπιτυχοῦσα, ὅπως παράσχῃ μεγαλητέρας ὠφελείας.

Κατὰ τὰς ἀποφράδας ἡμέρας τοῦ Πτωχοκομείου ἡ σεβαστὴ Κυρία Φανὴ Σκαραμαγκᾶ χήρα Πολυλᾶ διὰ γενναίων πολλῶν συνεισφορῶν καὶ ἄρτον προσέφερε καὶ ἐνδυμασίας, ὥστε εὐεργέτησεν ἐπιτυχῶς καὶ φιλανθρώπως.

Ἡ δὲ πρῶτη Φιλελεήμων Ἐταιρία, καὶ αὕτη ὄχι ὀλίγα ἐδωρήσατο κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν. Εἶθε, τὸ τοσοῦτον ἐπωφελεὲς ἐκεῖνο ἐγκαθίδρυμα νὰ μὴ εἶχε διαλυθῇ! εἶθε νὰ ἐσιγγωνεύετο μετὰ τοῦ ἡμετέρου! Οὕτω δὲ ἡ πρὸς τοὺς ἀπόρους περιθαλψὶς δὲν θὰ περιορίζετο ἐντὸς τοῦ Πτωχοκομείου, ἀλλὰ καὶ κατ' οἶκον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν βοήθηματα πρὸς τὰ μέλη ἐκεῖνα πολλῶν οικογενειῶν, ἅτινα, καὶ τοι ἄξια

τῆς ἐλεημοσύνης, ἔνεκεν ἰδιαιτέρων περιστάσεων κωλύονται τοῦ νὰ καταταχθῶσιν ἐν τῷ Καταστήματι.

Ἡ καθολικὴ Ἀδελφότης τοῦ Ἁγίου Βικεντίου, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἑλέους καὶ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τῶν κορασιῶν δικαιούνται τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἡμετέρων πτωχῶν, καθὼς εὐεργετήσαντες διὰ ποικίλων μέσων αὐτούς. Τέλος ἡ ἀξιόλογος Κυρία Λέγκη, κατὰ τὴν ἀπὸ ἐνταῦθα ἀναχώρησίν της, ἀφῆκε καὶ αὕτη τὸν ὀβολὸν τῆς ἐλεημοσύνης.

Ἡκούσατε ἤδη Κύριοι τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πτωχοκομείου, αὐτὰ ἀνεγράφησαν εἰς ἰδιαιτέρον Πίνακα καὶ αἱ συνεισφοραὶ αὐτῶν ἀποτελοῦσιν ἤδη ἐν κεφάλαιον λίαν ὠφέλιμον πρὸς τὸ Κατάστημα τοῦτο.

Ἡ Διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἀναλαβοῦσα τὸ ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ Πτωχοκομείου οὐκ ὀλίγα ποσὰ ἐδαπάνησεν ἄχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ θέλει προνοήσει περὶ τῶν ἀναγκαίων. Συμφέρει ὁμοῦς νὰ ὑπεθυμίσω ὅτι τὸ Πτωχοκομεῖον συστήθη ἐπὶ τῆ βάσει τῆς 64 πράξεως τῆς τότε 5.ης Ἰονίου Γερουσίας τῆς 40 Μαΐου 1837 βρασιζέται κυρίως εἰς τὰς ἐκούσας συνεισφορὰς τῶν πολιτῶν.

« Ἄρθρον 3.ον Αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιμεληθῆ αὐτοπροσώπως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἓνα Κατάλογον αὐτοπροαιρέτων συνεισφορῶν διὰ τὴν μηνιαίαν πληρωμὴν μιᾶς χρηματικῆς ποσότητος εἰς ὄφελος τῶν ὑποκειμένων ὁποῦ διαλαμβάνει τὸ πρῶτον ἄρθρον.

Ὅστε καὶ ἡ παρελθοῦσα καὶ ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀνεπλήρουν δσάκις αἱ συνεισφοραὶ εἶχον παύσει, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους τοὺς ὁποίους κρίνω περιττὸν ν' ἀναφέρω, εἶναι καὶ ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ παλαιὸν σύστημα.

Γινώσκω κάλιστα τὰ εὐγενῆ καὶ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μου· βλέπω ἤδη ἐπὶ τοῦ προσώπου Ἰμῶν, Κύριοι τὴν διάθεσιν τοῦ νὰ μιμηθῆτε τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ διενημέουσα Ἰμῖν γενναῖα παραδείγματα, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ ὑπερβῆ τὰς προσδοκίας μου, τοσοῦτον μᾶλλον ὅσον εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνεισφορὰ Ἰμῶν, ἀφοῦ ἀδρά ποσὰ ἐδαπανήθησαν κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν καὶ ἀνανέωσιν τοῦ Καταστήματος.

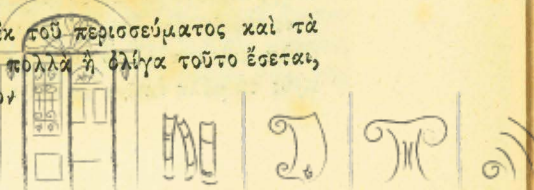
Εὐπρόσδεκτα ἔσονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ περισσεύματος καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὑπερήματος προσφερόμενα, πλὴν ἢ ὀλίγα τοῦτο ἔσεται, ἀδιάφορον, διότι κατὰ τὸν Ησίοδον

»Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖς,

»Καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.»

Συντέμων τὸν λόγον, ἐπιτρέψατέ μοι Κύριοι ν' ἀποταθῶ καὶ εἰς τοὺς ἀτυχεῖς τούτους ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ὁποίους προτιθέμεθα νὰ συνδράμωμεν. Μὴ νομίσητε ἀγαπητοί, ὅτι ἡ πενία σας ἔχει τι ἐξευτελιστικὸν, μὴ νομίσητε ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη ἐνῷ ὑψώνει ἐκείνον ὅστις πράττει αὐτὴν, καταβιβάζει ἐκείνον ὅστις τὴν ἀπολαμβάνει· ὁ Κύριος ἡμῶν πρὸς ἑαυτὸν σὰς ἐξομοίωσε, λέγων. «'Εφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε». Ἐστὲ βέβαιοι, ὅτι αἱ καουχίαι, αἱ ταλαιπωρίαι καὶ αἱ στερήσεις ὑμῶν οὐχὶ ὀλίγον συγκινοῦσιν ἡμᾶς καὶ ἡμέτερον μέλημα ἔσεται ἡ ὁπωσοῦν ἀνακούφισις τῶν δεινῶν σας· πράττοντες τοῦτο ἐκτελοῦμεν ἱερὸν καθήκον, σεῖς δὲ καὶ τοὶ δικαιοματικῶς τὴν εὐεργεσίαν ἀπολαμβάνοντες, ὅμως ἵνα ἄξιοι καταστῆτε αὐτῆς ἔχετε καὶ τινα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσητε, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιβάλλονται εἰς ὑμᾶς διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ σεῖς αὐτοὶ πρέπει νὰ συναισθανθῆτε. Ἐστὲ εὐάγωγοι, εὐσχημοί, ἀμοιβαίως ἀγαπώμενοι καὶ ἀμοιβαίως ἀδελφικῶς βοηθούμενοι· ἐάν τις ὑμῶν πάσχει σωματικὴν τινα ἀνικανότητα ἢ ἀτέλειαν ὁ ἕτερος, δυνάμενος, ἄς προστατεύῃ αὐτόν. Μὴ πρὸς Θεοῦ χλευασμοί, μὴ ὕβρεις, μὴ λοιδορίαι, μὴ βλασφημίαι. Τὰ αἰσχρὰ ταῦτα ἀσχημίζουσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ταλαιπωροῦν κατάστασίν σας, καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τὰ ἀποστρέφεται. Ἡ ἐλεημοσύνη σὰς συνένωσεν ἐν ἀδελφικῇ πολιτείᾳ, ἀλλοίμονον ἐάν ἡ ἀγάπη ἀφ' ὑμῶν ἐκλείψῃ! Ἐστὲ ἀδελφοί, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα πατέρες ὑμῶν αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἀνταμοιβή, ἣν ὀφείλετε πρὸς ἀνταπόδοσιν τῶν εὐεργετούντων ὑμᾶς. Ἐχετε καὶ ἕτερον καθήκον νὰ ἐκπληρώσητε. Ἡ ἀργία εἶναι ἐν τῶν μεγαλητέρων κακῶν, αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν τιμωρίαν, ὁ ἀργὸς βαρύνεται τὴν ὑπαρξίν του, εἶναι ἀτυχής. Ἐκτὸς τούτου ὅσοι δύνασθε, ὀφείλετε νὰ ἐργάζησθε κατὰ τὰς δυνάμεις ὑμῶν, ἵνα φάγητε τὸν ἄρτον κατὰ τὴν θείαν ἐντολήν, οὕτω θέλετε ζῆσει καὶ ἀξιοπρεπῶς, καὶ κατὰ τὸ σῶμα θέλετε ὀφελῆθῃ.

Κύριοι· θεωρῶ καθήκον μου ὅπως εὐχαριστήσω ὑμᾶς καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων μου διὰ τὴν ὁποῖαν ἐλάβομεν τιμὴν σήμερον ἔνεκεν τῆς πικρουσίας σας· ἰδίως δὲ εὐγνωμονῶ, διότι μεθ' ὑπομονῆς ἠκροάσθητε τοὺς ἀνευφραδεῖς λόγους μου, οὓς ἀπήγγειλον μετὰ πολλῆς τῆς συγκινήσεως. Σήμερον τελεῖται ἔργον φιλανθρωπικὸν καὶ πατριωτικόν, ὁ τόπος οὗτος, ὁποῦ ἡ πάσχου-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΧΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

σα ἀνθρωπότης προώριεται νὰ εὕρῃ ἄσυλον καὶ παραμυθίαν, ὁ
τόπος οὗτος ὅστις πρὸ μικροῦ ἔνεκεν τῆς ἀναποφεύκτου φορᾶς
τῶν πραγμάτων καὶ τῆς βουλῆς τῶν κραταιῶν τῆς γῆς ἐπαρ-
βρούσιαζεν ἄχαρι θέαμα καταστροφῆς καὶ ἐρειπίων, ὁ τόπος
οὗτος, λέγω, μεταβάλλεται εἰς χῶρον εἰρήνης, ἀγάπης καὶ εὐ-
ταξίας. Ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ συστάσει
τοῦ Ἀρχηγοῦ ἀξιοτίμου Κυρίου Βότσαρη, συγκατετέθη εὐμενῶς
εἰς τὴν φιλάνθρωπον ταύτην μεταβολὴν, εἰς ἀμφοτέρους δὲ δι-
καία ἔσεται ἀνταμοιβὴ ἢ τῶν ἀπόρων οὕτω προαχθεῖσα περί-
θαλψις, καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλε-
ως. Εἶθε! αἱ προσπάθειαι καὶ ὁ ζήλος τῶν Ἀρχῶν, αἱ ἰδιωτι-
καὶ συνεισφοραὶ καὶ ἡ σύμπνοια τῶν ἐνδεῶν νὰ ἐπιφέρωσι τὸ ἀ-
ποτέλεσμα ἐκεῖνο ὑπερ ἐπιδιώκομεν, παύσει δὲ καὶ ἡ καταφορά
τῶν διαβαλλόντων τὸ ἡμέτερον Ἔθνος ὡς μὴ φροντίζον περὶ
τῆς ἐσωτερικῆς ἀναπτύξεως καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος.

Καὶ πάλιν Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἐν Κερκύρα, τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1869. Τυπ. Η ΙΟΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΑΓ 22.Φ7.0007

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**